HABITACIÓ ROSA

un exposició de:

D LOVES THE SODOMITES

EL ROSER · Ciutadella

05/11/21 - 05/01/22

www.danielovesthesodomites.com
@daniel_loves_the_sodomites

Ajuntament de Ciutadella de Menorca
EL ROSER
CONSELL INSULAR DE MENORCA
JOAN I JORDI

Habitació Rosa o ***Pink Room*** és una exposició antològica i retrospectiva que recull l'obra dels últims deu anys de producció de l'artista D. Loves The Sodomites, seguint una estructura circular basada en el Monomite de Campbell. Aquest ens endinsa en el periple dels diferents estadis de la psique de l'artista mitjançant la performance, la fotografia analògica, el vídeo, el so i l'assaig.

Aquest projecte representa i dissecciona el procés, des de la negació fins a l'acceptació a la qual s'enfronta el subjecte durant la construcció de la pròpia identitat, com a resultat d'un llarg viatge d'introspecció i autoconeixement; de manera que desconstrueix i subverteix, en la seva essència, la concepció i la representació binàries del gènere i de la sexualitat, al bell mig d'un sistema patriarcal.

Així mateix, posa de manifest la transcendència d'haver nascut en una illa com Menorca, en la formulació d'una identitat dissident, enfront d'un espai de dimensions relativament petites, aïllat per l'aigua i la naturalesa.

Sobre la Repressió_Tot procés d'introspecció pressuposa submergir-se en unes aigües desconegudes. Una immersió que no és mai fàcil. Pot ser inclús tortuosa i extremadament dolorosa, sobretot quan no veiem llum cap a la direcció on anem.

Per a un individu *queer* o dissident, referint-se a la identitat de gènere i sexual, que desconeix el mar tèrbol que és el patriarcat i que ha de confrontar a fi de sobreviure, aquesta submersió esdevé violenta i hostil.

En el primer dels estadis de l'autoconeixement d'una persona *queer* apareixen tot tipus de pensaments que provenen de les violències simbòliques o explícites (verbals o físiques) que reben del seu entorn. Aquestes poden derivar en l'autoodi, autolesions o fins i tot poden conduir al suïcidi.

Tot i que ja són moltes les persones del col·lectiu que gaudeixen d'una vivència i un entorn saludables, hom necessita un acompanyament basat en l'educació conscient: en els afectes, l'empatia i l'escolta activa.

Sobre la Negació_De mica en mica hom pren consciència que hi ha quelcom dintre seu i en l'entorn en conflicte, i que el lloc que ocupa són els marges.

La por es fa manifesta enfront del *modus vivendi* hegemònic. És aleshores quan es produeix rebuig i es genera negació cap a allò que necessitem, car ens ensenyen que està mal fet. Hom a priori rebutja la crida a l'aventura, cosa que suscita un estat de pèrdua, que s'accentua amb les pressions socials.

Però qui està predisposat a viure sumit en la mentida? D'aquesta pèrdua hom se'n pot arribar a sortir pel propi peu, encara que en ocasions és necessari aventurar-se a aquest viatge amb companyia.

La desconeixença al final reverteix i esdevé un poder sobrenatural, que és la set pel coneixement, i ens condueix cap a la superació d'un seguit de reptes. Així és com s'origina l'aprenentatge i s'inicia un procés de canvi.

Sobre la Mort_La sortida d'aquest laberint és una mort poc dolça, gairebé resulta com caure sobtadament al buit, després d'un llarg deambular, que, si més no, deixa una sensació d'esgotament i entumiment alhora. La sortida de l'armari sembla alliberadora, però al final no és més que un miratge.

Però no tots els que vaguen estan perduts, aquest deambular per l'avantsala de la mort o aquest caminar sobre una corda, com ho fa el funàmbul, augura una mort esperançadora que donarà pas a la seva resurrecció.

Durant l'adolescència vaig trobar refugi en la música del grup Anthony and The Johnsons. No entenia ben bé què deia o per què em sentia interpel·lat per les històries que narraven les seves cançons, fins que hi vaig reconèixer el relat de la seva vivència com a persona transgènere.

Sobre el Renaixement_Hom reinicia la caminada, a fi de sobreviure. Hom s'assabenta d'on provenien totes la pressions socials i de com han condicionat la seva vivència i comprèn que res s'ha resolt per haver fet cap tipus de confessió, per haver creuat un primer llindar.

El coneixement adquirit ens fa sabedors de com funciona el sistema en què vivim, i el que suposa una identitat dissident en un món dissenyat per encaixar.

Després d'un llarg període de letargia, esdevé un despertar angoixant, però assentat en la ràbia, i amb l'adopció d'una actitud inflamable, necessària per encarar tota la violència que infligeix el patriarcat sobre les persones que ocupen les esferes de la feminitat.

Aquest enuig, és el motor del canvi, que s'aprendrà a gestionar en profit de la comunitat. Com diu la cançó, hauríem de deixar el món només per a qui ho canvia tot.

Sobre l'Acceptació_Escoltar no és gens fàcil, i tampoc no ho és escoltar-se. Vivim travessats per tants estímuls i demandes que ens dicten com viure i comportar-nos que, així, és complicat a vegades reconèixer-se en el propi reflex.

A mesura que s'avança en el camí, aquest es va tornant un passeig més afable, d'un silenci aclaparador que permet contemplar l'essència de les coses i de si mateix. Després d'haver transitat l'inefable, hom experimenta una sensació d'harmonia i de reconciliació amb la seva ànima i les seves habituds exteriors.

Bé ho diu Bauçà: "La concinnitat simple pot escondir, disfressar o afaitar un estat de beneitura sistemàtica. Cal sospitar quan tot és massa lliscant."

Els sediments es van posant, les nostres experiències es depositen també a les desembocadures dels rius pels quals fluctuem, fins a formar l'illa o els arxipèlags que conformen el propi ser.

Sobre la Reafirmació_Quan el cim d'aquesta aglomeració de sediments sobrepassa la superfície de l'aigua i es forma l'illa, cal habitar el lloc, el nostre ser.

Habitar vol dir guarnir-se de la seva terra, de la seva vegetació, de la seva aigua; adaptar-se als seus ritmes, a les seves estacions, al seu clima; vol dir conviure amb les seves imperfeccions, amb la seva geologia, amb els altres éssers vius o inerts; vol dir respondre a les seves necessitats; oferir-li aliment, cultiu, devoció; vol dir ser extensió de les seves arrels; vol dir conformar la seva arquitectura; vol dir desfer-se de la idea de gènere i de categoritzacions al voltant de la sexualitat o la genitalitat.

Només desproveint-nos del coneixement, que ens ha llegat l'home blanc i que, si més no, és autodestructiu, podrem arribar a ser nosaltres mateixes; només així aconseguirem saber quins són els vertaders desitjos de la nostra ànima. Quan això succeeixi, el nostre substrat serà suficientment pur i fèrtil per poder donar lloc a la vida, a quelcom transcendent o elevat.

Sobre la Revelació, la Veritat o la Llibertat_Llegeixo David Nebreda per tractar quelcom tan complex: "La descoberta permet a la revelació ser reconeguda; és la veritat oculta qui posa en evidència tot allò que manca a tot, (...)el que importa és la matèria amorfa de la revelació que sempre es relaciona amb la realitat..."

Cada passa és una petita troballa, i és aquesta la que fa visible la revelació. Però, com ens apropem a la revelació si aquesta vaticina un procés dolorós en acostar-s'hi? La revelació és com una cicatriu: una volta acceptes aquest procés etern, ja no hi ha volta enrere i és impossible sortir-ne il·lès.

Cada revelació és una cicatriu, ens mirem el nostre cos i tot són ferides que es volen tancar. Quin és l'atractiu de la revelació? És l'èxtasi de la descoberta o és la serenor del coneixement que augura? O ambdues coses? L'èxtasi és l'impuls, però és fortuït. En canvi, aquesta serenor i el coneixement romanen per sempre, acostant-nos a la veritat i a la llibertat per seguir transitant on vivim, on habitem.

Biografia_D Loves The Sodomites és artista transdisciplinari nascut a Menorca (1990) graduat en Belles Arts (UB), màster en Educació Artística (UCM), i format en ciutats com Barcelona, Madrid, Londres, París i Nova York.

La seva obra s'ha mostrat arreu d'Europa, com l'Espai Català-Roca (Barcelona, 2013); el Festival Revela-T (Barcelona, 2014); Analogica (Itàlia, 2015); Analogmania (Romania, 2015); Analogue Festival (Londres, 2015); *Rissaga Nova Onada d'Artistes Menorquins* al Roser (Menorca, 2015); la Fundació Miró (Mallorca, 2017); la Nau Bostik (Barcelona, 2016); *Principios de Refinamiento* al Casal Solleric (Mallorca, 2018); *On Rau la Realitat* a Es Baluard (Mallorca, 2019); apareix al llibre *A Tiro de Piedra: Acercar lo Possible*, editat per Es Baluard (Mallorca, 2019); finalista a l'Art Jove de Balears; li han atorgat tot d'ajuts d'investigació i de creació.

Ha publicat un àlbum homònim a l'exposició, que ha començat a girar al Festival Sons de Nit de Palma i a l'Orgull d'Alaior, entre d'altres.